

Werkweekend in de Rietsnijderij te Waasmunster.

Acht mensen waren komen opdagen op het werkweekend in de Rietsnijderij op 19 en 20 januari. Met behulp van een bosmaaier en een pik werd het riet gemaaid, waarna het onmiddellijk afgevoerd en opgebrand werd. Het werk werd fel vergemakkelijkt omdat de ondergrond (normaal modder) vastgevroren was en we dus niet wegzakten.

Aan toeschouwers ontbrak het ons niet en de vroegere rietsnijder kwam even zijn ervaring en werkmethodes uitleggen. Rond 16 uur 's zondags werd het werk afgerond. 80 are riet was gemaaid en afgevoerd. Er blijft nog een perceel van 70 are over, maar dit is reeds 10 jaar niet meer gemaaid.

Paul Durinck

Plasjes graven geeft onverwachte resultaten

Tijdens het opbouwen van dammetjes in het natuurgebied 'de Oude Landen' werd op plaatsen waar vroeger slootbagger gedeponeerd werd, grond uitgegraven met een diepte van 40-50 cm en een oppervlakte van minder dan 10 m². Dit werd aanvankelijk als iets ongunstig aanzien, omdat het een ver doorgevoerde verstoring van de bodem leek. Onverwacht was echter het resultaat. Waar vroeger enkel Harig Wilgeroosje en Brandnetel op de zeer voedselrijke kleibodem voorkwam, verkregen we nu, daar de gegraven putten 's winters onder water staan, een heel andere plantengroei. In het water groeide al na 1 jaar o.a. Gewone Waterranonkel, Lidrus, Klein Kroos en Riet. Op de oevers groeide vooral Rode Waterereprijs en Waterweegbree. In een andere plas verscheen o.a. Pijlkruid, Geoord Helmkruid en Stomphoekig Sterrekroos. Hoewel er een massale algenontwikkeling plaatsgreep, en het waterpeil erg wisselvallig is, blijkt in dit geval het graven van plasjes een zeer gunstig gevolg te hebben. Het aanleggen van kunstmatige biotopen in natuurgebieden kan misschien verkeerd lijken, maar was in dit geval, op plaatsen met een banale begroeiing en zonder gevaar voor schade aan de directe omgeving, duidelijk een aanwinst.

Mededeling: Alex Verlinden, Werkgroep Oude Landen.

Voordracht begrazingsbeheer door P. Oosterveld.

Op 12 januari jl. werd door dr. P. Oosterveld een lezing gegeven over het beheer van natuurterreinen d.m.v. begrazing.

Dr. Oosterveld, die werkt aan het Rijksinstituut voor Natuurbeheer in Nederland, verricht reeds een 10-tal jaar onderzoek i.v.m. het beheer van natuurgebieden door begrazing met schapen, runderen, paarden of pony's en geiten.

De resultaten van het onderzoek zijn uitermate positief gebleken. Eén der grote voordelen die van begrazing uitgaat, is de differentiërende invloed die de dieren uitoefenen op het terrein: sommige plaatsen worden sterk beïnvloed, andere heel weinig, zodat een zeer gevarieerde vegetatie kan ontstaan. Bovendien is er op sommige plaatsen een aanrijking aan voedingsstoffen (mest), op andere treedt verschraling op. Dit verschrallend effect komt wel trager tot stand dan bij maaien, maar het differentiërend effect van het begrazen weegt daar ruimschoots tegenop.

Begrazing is ook interessanter naarmate grotere oppervlakten kunnen beweid worden, omdat het differentiatiepatroon dan sterker tot uiting kan komen.

Voorwaarde voor begrazing in natuurterreinen is uiteraard dat een extensief grasbeheer toegepast wordt. Dit betekent maximum 1 paard of rund per 3 ha, of 1 schaap per ha. Deze begrazingsdichtheden dienen te verlagen naarmate het terrein differentieert en aan biologische waarde wint. Uiteindelijk kan het effect wellicht vergeleken worden met de invloed die wilde herbivoren op het biotoop zouden uitoefenen.

Dr. Oosterveld gaf ook een beeld van de resultaten die met begrazing werden bekomen op een 'afgedankt' maisveld. Na een 6-tal jaar had zich op dit terrein dat in een heidegebied gelegen is, reeds een zeer interessante vegetatie ontwikkeld.

Over deze lezing werd op zaterdag 19 januari jl. uitvoerig op BRT 1 gerapporteerd.

